

Gղավ այն, ինչ ոդիք լինե՞ց լկարողացան խուսափել նախագահական ընտրությունների երկրորդ փուլից: 1996-ի սեպտեմբերյան խայտառակությունը, բարեբախտաբար, չկրկնվեց: Ըստ տեղերից ստացվող տեղեկությունների՝ ընտրությունները մի խուսոր առաջընթաց Խայտին վերջին 10 տարիների բոլոր ընտրությունների համեմատությամբ, սակայն, ավաղ, լկարողացան խուսափել նաև անդամավաբեր միջադեմքից եւ ողջ ընթացակարգի Վրա այս

ՀԵՏԸՆԹԱԿԱՆ ՂԻՄԱՐԿԱՐԱՎԵՐ

Արծանի լիւել ճռղովրդի կոստյումներ

կամ այն կերպ ազդելու երեսութեան-
ից: Այնուամենայնիվ, ղետական մե-
թենան չգքաղվեց արդեն ընտրություն-
ներից հետո ստացված բվերը «դզել-
փլելով». այսօր Դայաստանում հա-
զիվ թե որեւէ մծկը կասկածում է Վա-
սիսահության այնքան էլ ոչ արժանի տե-
ղամասային, համայնքային եւ կենտ-
րոնական ընտրական հանձնաժողով-
ներին, թե նրանու միւս չեն հաւաքել
վկեառութերից հանված վկեարերիկ-
ները կամ հրադարակել են մատից
ծծած բվեր: Այդ ամենը, բարերախ-
տաբար, արդեն անցյալին է դաշկա-
նում:

Իհարկե, այս ընտրություններն ի-
դեալական չեն: Ես չգիտեմ, ընդհան-
րաբես որեւէ երկրու իդեալական
ընտրություններ լինո՞ւմ են, թե ոչ:
Բայց որ ստացված արդյունները հա-
մահունչ են հասարակական տրա-
մադրություններին՝ կասկածից դուրս
է: Եղած խախտումները, ներառյալ
մինչեւ բուն ընտրությունների օրը ընտ-
րդներին զանազան, այդ թվում ան-
թույլատելի մերոդներով «կողմնորո-
ւելու» միտումները, հազիվ թե էական
ազդեցություն են գործել ծայների
բաշխման վրա: Ես անքույլատելի եմ
միանգամայն մերժելի եմ համարութ-
յուոր այն ղնդումները, թե իբր ժողո-
վութեղը, ենքարկվելով ծնուռմների,
լվեարկել է ոչ խղճի մտու: Դա նախ

Դովրդի ընտրությանց չենքարկվելու, նրա հալախական կամին հակադրվելու, նրան «ուղղելու»։ Նետեանցը ՀՀՇ-ի խաղախական սեծիմի հոգեվարի ծզծումը եղավ, բայց ոյինչ ավելի։ Սա անմոռանալի դաս է աղազայի, նաև երկու շարք հետո վրա հասնելի աղազայի համար, երբ անց են կացնելու նախազահական ընտրությունների երկրորդ փուլը։ Ուստի հիմա ծիս ժամանակն է շատ լրջութեն ժամրութերեւ անելու, թե մեզ ինչ էվեց առաջին փուլը։

Ըստ իսկ հետեւյալը. Երկրորդ փուլ
անցած թեկնածուներից ոչ մեկը, ով
էլ հաղթի, ժողովրդի անվերառահ
հիացմունքի առարկան լէ: Եվ Երկրորդ
փուլի հաղթողը առաջիկա դաշտու-
նավարության բոլոր հինգ տարիներին,
եթե նույնիսկ դատկառելիորեն առաջ
անցնի մրցակցից, միւս դեմք է հիշի,
որ ինը ամեն օր, ամեն ժամ դարձա-
վոր է ժողովրդին աղացուցել Երկրի
առաջին դեմքի դաշտունց զբաղեցնե-
լու իր արժանավորությունը: Նա դի-
տի հասկանա, որ նախագահի բարձ
ութիրին ինը հասել է մի խոռու լա-
փով «աղառիկ» վստահության հա-
լին, բանգի «կանխիկ» վստահու-
թյան լափը սահմանվեց արդեն ա-
ռաջին փուլում: Վայ մեզ, եթե աղա-
ռա նախագահը, մատի փարարան
բարձնելով Երկրորդ փուլում ստանա-

ցին Երանցից յուրաքանչյուրի այդ մեծ հաջողությունը (դրանց հետագայում կանդրադառնան) հարկ է հասկանալ, որ Երանի Երկուսն էլ ներկայիս հայ իրականության մեջ ամենաբարձր դաշտանության արժանացած անհատականություններն են, հետեւարա դարտադրիր է Երանցից յուրաքանչյուրի հանդեղ դաշտանավորություն դադանելն ու հարզայից Վերաբերմունց դրսեւուելը։ Ընդհանրադես, դաշտանավորությունն ու հարզայից Վերաբերմունց ցանկացած խաղաքական գործի, նույնիսկ ամենամերժելի զաղափարներ կրողի նկատմամբ՝ Տվյալ հասարակության խաղաքակրթվածության չափանիւններից է։ Եթե մենի կարողացանի առաջին փուլում հանդուժելի համարել նույնիսկ Աւոս Բլեյյանի նման մերժելի մի կերպարի եւ մերժելի զաղափարախոսության կրողի գրանցվելը իբրև նախազարի թեկնածու եւ Երա ազատ մասնակցությունը նախազահական ընտրություններին, առա այդ առավել եւս դարտադրի դեմք է լինի ընտրացավի Երկրորդ փուլ դուրս Եկածների Վերաբերյալ։ Կուգենայի հուսալ, որ առաջիկա Երկու շաբարներին մենի կարողանանք խուսափել մեկին կամ մյուսին թեակոծելու, վարկաբեկելու, յուրաքանչյուրին ծիծ ու սխալ մեղադրաններ ուղղելու անտառավա-

թեր զայրակղություններից, որն ոնցից
ավաղ, զերծ չմնացինք առաջին փու-
լում: Այս հորդուս առաջին հերթին
կուգենայի հասցեագրել նախ եւ ա-
ռաջ եւկու մրցակիցներին, եւ նո-
միայն նրանց կողմնակիցներին:

Երրորդ, օրն ըստարեազբ շարհուա
կող Երկու թեկնածուների համար է
ազգային միասնությունն աղահովե-
լու խոստումները խաղախական շահա-
կում չեն, այլ՝ ներին եռթյուն եւ մե-
ղետության աղրած ներկա դժվարին
դահի դաշտախանացվության խո-

մերժվեցին բավական ազդու կերպով
Բաղասանինը 90, Բլեյանինը՝ 99, 9
տոկոսով: Իսկ ահա Շոշարյանի ու Դե-
միրճյանի, ինչու նաև մյուս թէկնա-
ծուների նախընտրական ծրագրերով
եկան տարբերություններ չկան, հա-
կառակը՝ ընդհանրություններն ավելի
շատ են: Դետեւաբար ոչ միայն եւկրող
փուլ անցած, այլև մյուս 8 թէկնա-
ծուների ծրագրերի ու կարողություննե-
րի միավորելը, ըստ իս, ինչս օգտա-
կար կլիներ մեր դետությանը: Իհարկե,

սա ամենեւին դարտաղիր չէ: Երկրորդ
փուլում հաղթանակ տարած նախա-
գահը, եթե նույնիսկ աննշան առաջե-
լություն ստանա, միանգամայն իրա-
վասու է իրեն կատարելաղին ազա-
գայու աղազա կառավարությունը
կազմելիս եւ Խաղաֆականություն Ի-
րականացնելիս, հասվի չառնելով ոչ
միայն դարտվածին, այլեւ, որ ինքնու-
ժին իյան հասկանալի է, առաջին փո-
լում դուրս մնացածներին: Բայց ար-
դյո՞ւ դա մեծ ռույլություն չի լինի
մեր ովետության համար:

Չորրորդ եւ առաջմն վերջին դիտարկումը. ընտրության առաջին փուլը ամենահամոզիչ մի աղացույց ու դատախան է մինչ այդ կատարվող շահակումներին, բե՛ս որքանով օրինական է նորեւ քոչարյանի առաջադրումը ՀՅ նախագահի դաւանում: Եթե դետուրյան մեջ բարձրագույն աժեմք ժողովրդի կամն է եւ իշխանության աղբյուրը ժողովուրդն է, ոչ թե նրա վզին բանությամբ փարարված Սահմանադրությունը, աղա այդ կամքը դրսեւուվեց Սահմանադրության խնդրո առարկա դրույքը վերանայելու ժողովրդի անսոլող ցանկությամբ, Սա մի իրողություն է, որի հետ չեն կարող հաշվի չնստել ոչ երկրի ներուում, ոչ դրսում:

ԱՐԵՎԻ ՀՈՎԱՆԻՍՅԱՆ

«Քանի-քանի նոր սարիներ անցել են զԼիտվու և որբան սարբեր նոր սարիներ»
Հովհաննես Ղաջազնունու նամակը որդուն

Դվարագույնին իր ժամանակի ամենալայծառ եւ ամենաողբերգական դեմքերից է Բազմասնորի մի ամձնավորություն (ճարատիեց, արվեստաբան, գրականագեց, հաղաքական գործիչ), որի անունը ցավոյն երկար ժամանակ մոռացության և մատնվել։ Նա իր ամող կյանքում երազեց աղրել ազատ ստեղծագործական կյանքով, սակայն սիհոված եղավ կյանքի մեծ մասը նվիրաբերել իր ժողովրդի պատագման գործին։ Պատիվ ունեցավ լինելու Հայաստանի առաջին հանրապետության առաջին վարչապետը, աղրեց իր ժողովրդի ճառագով։ Կրեց նրա հետ բոլոր դառնությունները եւ ճակատագրի հեգմանով ուղեն «ժողովրդի բժնամի» իր մահկանացուն կմեջ ստանան քանտում։ Ներկայացնելով Շ. Ըաջազնունու այս նամակը ուղղված որդուն՝ Ռուբենին, կարծում ենք, փոթքինչ նոյասած կլինեն արդեկային նկարագրի բացահայտմանը։

Եթե անկախ դեմոկրատական ֆենտրացիա, ներին հակամարտություններ, փոխադարձ դավադրություններ: Բանակցություններ Տաճկաստանի հետ Տրաքիզոնում ու Բարումում, դարտություն ու խայտառակ հաշուրյուն: Դեռ՝ Անդրկովկասյան ֆենտրացիայի խախուս ժեմի վայրկենական փլուզում, Դայաստանի անկախության ակամա հայտարարում, փաստական գերություն Տաճկաստանի ծերին, Կօհիներ Արաւատին ու Առեառաւատին եղանակում պատճենաբանությունը կատարվել է առաջին անգամ 1990 թվականի մայիսի 20-ին:

Այսաւ արի ազգացրու ՄԵՐ ՎՐԱ այն
զուտ ու ՆԵՐ անծնական ցնցումները,
Վորոնց յենքարկվել են յես դատեազ-
ՅՈՒ ՄԵՐԱԾ Ճակում, յԵՐԵ ՕՐՈ անցնում
է աղարդյուն:
ՄԻՒ, ՄԻՐԵԼԻՍ, ԻՆ ՀԱՅՐԻԿԸ ՈՒ ԵՐ

ised by A B A B ©

